

[N. P. Andreasen.]

at dette kunde være rigtigt, men hvis det er rigtigt, saa vil jeg i hvert Fald tillade mig mellem anden og tredje Behandling at prøve paa gennem Udvalget at faa rettet ved dette Forhold, for jeg finder, det er ganske uretmæssigt, hvis Landboforeninger Landet over afkræver de Kontrollforeninger, der oprettes inden for vore Husmandsforeninger, et Medlemskontingent til selve Landboforeningernes Ledelse. Jeg vil meget gerne have Spørgsmaalet oplyst ved denne Lejlighed, ellers ønsker jeg at rette en direkte Henvendelse til Hovedledelsen inden tredje Behandling, som jeg ikke haaber den højtærede Formand sætter paa Dagsordenen fra den ene Dag til den anden, for jeg vil gerne have dette Forhold oplyst.

Det ærede Medlem siger, at naar det drejer sig om Tilskud til Landboforeninger og Husmandsforeninger, saa vil jeg ikke være med. Det er ganske forkert, hvad det ærede Medlem her siger. Paa mange andre Omraader ved det ærede Medlem, at vi netop i denne Tid gaar ind for meget store Tilskud til Landbruget, til vore Medlemmer baade inden for Landbo- og Husmandsforeninger, og det nytter jo ikke, at man fra den Side siger, at naar blot andre holder op med at klage, skal vi ogsaa holde op. Vi maa tage Forholdene, som de nu engang er, og vi maa prøve paa hver især at vise det Samfundssind, som jeg tror skal til, for at man i det hele taget kan komme igennem de vanskelige Forhold.

Valdemar Thomsen: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen fandt, at der var noget vist inkonsekvent i mine Udregninger ved denne Lejlighed sammenlignet med mine Udtalelser ved anden Lejlighed. Det kan jeg ikke indse, at der er. Tværtimod. Hvis der er Hold i de Betragtninger, som jeg i Regelen gør gældende, og som det det ærede Medlem her sagde havde en vis Berettigelse, saa synes jeg, der er god Grund til, at jeg udtaler mig, som jeg gør, naar vi staar i en Situation, hvor Landbrugsministeren modsætter sig, at Landbruget kan udnytte Muligheder, der under alle Omstændigheder betyder mange Millioner Kroner. Jeg tror at kunne sige, at det saa afgjort er mig, der er konsekvent, og at det er det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, der er inkonsekvent, og det er vel Aarsagen til, at vi sidder i det, som vi gør, i hvert Fald noget af Aarsagen til det.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) bemærkede, at han til en Begyndelse

havde været enig med mig i mit Synspunkt angaaende den kunstige Sædooverføring, men at han efter at have drøftet Forholdene med Dyrslægeforeningen var kommet til en anden Opfattelse. Jeg har ikke meget at bemærke til denne Udtalelse, men jeg finder Anledning til at lykønske Landbrugsministeren med en saa loyal Ordfører, som det ærede Medlem her viser sig at være. Det er næsten alt for meget af det gode.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Oppositionen i visse Tilfælde talte om Almisser til Landbruget. Jeg synes ikke, Landbrugsministeren har Ret til at udtale sig paa den Maade i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Han ved da i hvert Fald, at det er to vidt forskellige Ting, det drejer sig om. Det, vi her drøfter, bør gøres lige saa meget af Hensyn til Landets Økonomi som af Hensyn til Landbruget selv.

Det er saa vanskeligt for Finansministeren, sagde den højtærede Landbrugsminister, at skaffe de nødvendige Penge. Heroverfor maa jeg sige, at da vi forleden drøftede det midlertidige Løntillæg til Tjenestemænd og drøftede hele Pristalsregulerings-spørgsmaalet, da havde man ikke Indtryk af, at der var smalle Steder. Ved den Lejlighed drejede det sig, naar man lægger Pristalsreguleringen til de midlertidige Foranstaltninger, om ca. 37 Mill. Kr.s Merudgift til Tjenestemændene, og Beløbet vil sikkert vise sig at komme op paa de 100 Mill. Kr., naar vi faar lagt til alt, hvad der skal lægges til, Udgifter til kommunale Tjenestemænd o. s. v. I Dag er der Tale om at skaffe et Beløb paa omkring ved ¼ Mill. Kr. til Landbruget, og saa er der pludselig ingen Penge i Kassen! Jeg synes ærlig talt, det er saa betegnende for den højtærede Landbrugsminister, som det overhovedet kan være.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte sig ellers ret velvilligt om Spørgsmaalet vedrørende den kunstige Sædooverføring. Ministeren var ikke sikker paa, at Dyrslægernes Eneret paa at foretage denne Inseminering kunde blive ved at bestaa, og Ministeren var heller ikke sikker paa, at den Monopolisering, der finder Sted af Instrumenthandel, i det lange Løb var formaalstjenlig. Den højtærede Landbrugsminister gav Tilsagn om at lade disse Spørgsmaal undersøge, og disse relativt imødekommende Bemærkninger giver Haab om, forekommer det mig, at den højtærede Ministers Betæneligheder dog vil være at overvinde. Ministeren har gjort store